

Høna tripper i berget

Det var en gang ei gammel kone. Hun hadde tre døtre. Det eneste de eide, var ei høne. Men en dag ble høna borte.

«Du får dra ut og se etter høna,» sa hun til den eldste dattera.

Dattera gikk ut, men fant ingen høne. Plutselig hørte hun en stemme som sa:

«Høna tripper i berget, høna tripper i berget.»

Hun gikk for å se, men da falt hun gjennom en lem i bakken. Under bakken kom en stor, stygg bergmann mot henne.

«Vil du være kjæresten min?» spurte bergmannen.

Det ville hun ikke, og da ble bergmannen så sint at han vred hodet av henne, og kastet kropp og hode i kjelleren.

Da den eldste søstera ikke kom hjem, sendte kona ut den mellomste søstera. Hun fant heller ingen høne, men plutselig hørte hun også en stemme som sa:

«Høna tripper i berget, høna tripper i berget.»

Hun gikk for å se, men plutselig falt også hun gjennom lemmen i bakken. Under bakken kom den store, stygge bergmannen mot henne.

«Vil du være kjæresten min?» spurte bergmannen.

Det ville hun ikke, og da ble bergmannen så sint at han vred hodet av henne også, og kastet kropp og hode i kjelleren, ned til søstera.

Nå ble kona urolig og sendte ut den yngste søstera for å lete etter de to andre og høna. Hun fant ingenting, men hørte plutselig noen som sa:

«Høna tripper i berget, høna tripper i berget.»

Hun gikk for å se, og da falt også hun gjennom lemmen i bakken til søstrene sine. Så kom den store, stygge bergmannen mot henne.

«Vil du være kjæresten min?» spurte bergmannen.

«Ja, det kan jeg godt,» sa hun. For hun skjønnte hva som hadde skjedd med søstrene hennes. Dermed ble hun hos bergmannen.

En dag spurte jenta om hun kunne få bære noe mat hjem til

bergmann:
troll

mora si, hun sultet så fælt. Det fikk hun ikke lov til, men bergmannen sa at hun skulle stappe mat i en sekk, så skulle han bære den hjem til mora. Jenta fylte en sekk med sølv og gull, og la litt mat på toppen. Hun fikk bergmannen til å love at han ikke skulle åpne sekken for å se hva som var i den. Bergmannen bar alt sammen hjem til mora.

En dag falt en geitebuk ned i lemmen. Bergmannen vred hodet av den og kastet den i kjelleren. Men jenta sa at hun ville at bukken skulle leve. Da tok bergmannen frem ei krukke. Han satte hodet på bukken og smurte det som var i krukka, på halsen til bukken, så levde bukken igjen. Da fikk jenta en idé til hvordan hun skulle redde søstrene sine. Hun sa at bergmannen måtte bære hjem mer mat til mora. Så tok hun hodet til den eldste søstera, satte det på kroppen hennes og smurte halsen hennes med det som var i krukka. Søstera levde. Så ble søstera lagt i en sekk, og bergmannen bar henne hjem til kona.

Etter en stund skulle bergmannen bære hjem mer mat til kona, og da gjorde jenta akkurat det samme med den mellomste søstera, og bergmannen bar sekken hjem. Nå var begge søstrene hennes hjemme hos mora.

En dag bergmannen gikk ut, løp jenta selv også hjem til mora. Hun tok med seg en skytter. Da bergmannen fant ut at jenta hadde rømt, og at søstrene også var borte, forsto han hva som hadde skjedd. Han løp hjem til kona, men da han nærmet seg huset, skjøt skytteren. Bergmannen løp hjem igjen fordi han trodde det var torden. Og akkurat da han skulle hoppe ned i hullet i bakken, kom sola fram, og bergmannen sprakk. Det er visst masse gull og sølv i bakken der ennå, hvis du bare klarer å finne lemmen.

Oppgaver:

Se Elevbok 6B side 39.

Gjør oppgavene 1–9.